

ČESKÁ REPUBLIKA

ROZSUDEK

JMÉNEM REPUBLIKY

Krajský soud v Ostravě rozhodl samosoudcem JUDr. Petrem Indráčkem v právní věci žalobkyně **M. K.**, zastoupené Mgr. Petrem Miketou, advokátem se sídlem Ostrava-Slezská Ostrava, Jaklovecká 1249/18, proti žalovanému **Ministerstvu práce a sociálních věcí ČR** se sídlem Praha 2, Na Poříčním právu 1/376, o žalobě proti rozhodnutí žalovaného ze dne 23.9.2014 sp. zn. SZ/2172/2014/4S-MSK, č.j. MPSV-UM/15572/14/4S-MSK, o zamítnutí odvolání a potvrzení rozhodnutí Úřadu práce ČR, krajské pobočky v Ostravě ze dne 14.8.2014 č.j. 656389/14/OT, **o dávce státní sociální podpory příspěvek na bydlení,**

t a k t o :

I. Žaloba **s e z a m í t á .**

II. Žádný z účastníků **n e m á** právo na náhradu nákladů řízení.

O d ů v o d n ě n í :

Rozhodnutím ze dne 23.9.2014 sp. zn. SZ/2172/2014/4S-MSK, č.j.: MPSV-UM/15572/14/4S-MSK žalovaný zamítl odvolání žalobkyně a potvrdil rozhodnutí

Úřadu práce České republiky, krajské pobočky v Ostravě ze dne 14.8.2014 č.j. 656389/14/OT, jímž byla zamítnuta žádost žalobkyně o dávku státní sociální podpory příspěvek na bydlení ode dne 1.1.2014. Žalovaný poukázal na podmínky nároku na příspěvek na bydlení upravené zákonem č. 117/1995 Sb. o státní sociální podpoře, ve znění pozdějších předpisů, jejichž splnění žalobkyně v řízení neprokázala, a proto jí nárok na tuto dávku nevznikl. Žalobkyní předložená nájemní smlouva, která měla prokazovat, že je nájemkyní předmětného bytu, odporuje dalším dokladům, které měl prvoinstanční orgán k dispozici a které prokazují zánik členství žalobkyně v bytovém družstvu a trvání nájemního poměru k tomuto bytu.

Žalobkyně podala proti rozhodnutí žalovaného včasnou žalobu, kterou doplnil na výzvu krajského soudu její právní zástupce. V žalobě nesouhlasila s tvrzením žalovaného, že již není nájemcem bytu č. X nacházejícího se na adrese H. 1427/60, O.-H. Má za to, že je stále členkou Bytového družstva H. 1427 a že nájemní smlouva k uvedenému bytu je platná. Žalobkyně tvrdí, že nikterak nedošlo k jejímu vyloučení z členství v bytovém družstvu rozhodnutím ze dne 18.4.2001 a co se týče výpovědi z nájmu z bytu učiněné dne 26.2.2004 ze strany bytového družstva, ta je neplatná a nájemní poměr proto trvá. Žalobkyně nadále řádně platí nájemné a služby a na uvedené adrese má hlášen trvalý pobyt. Měla proto nárok na dávku státní sociální podpory – příspěvek na bydlení, a proto se domáhá zrušení napadeného rozhodnutí žalovaného a vrácení věci žalovanému k dalšímu řízení.

Žalovaný navrhoval zamítnutí žaloby jako nedůvodné.

Krajský soud poté kdy provedl důkaz napadeným rozhodnutím žalovaného ze dne 23.9.2014 sp. zn. SZ/2172/2014/4S-MSK, č.j.: MPSV-UM/15572/14/4S-MSK, připojeným správním spisem žalovaného téže spisové značky, jakož i připojeným správním spisem Úřadu práce ČR, krajské pobočky v Ostravě sp. zn. 30782-14-OT, rozsudkem ze dne 13.8.2015 č.j. 18Ad 78/2014-68 žalobu žalobkyně jako nedůvodnou zamítl. Vycházel ze zjištění, že žalobkyně podala žádost o příspěvek na bydlení dne 16.7.2014 s tím, aby jí dávka byla přiznána od 1.7.2014. Z dokladu o výši nákladů na bydlení žalobkyně na adrese trvalého pobytu O.-H., H. 1427/60 krajský soud zjistil výši nájemného 2 510 Kč za první a druhý měsíc čtvrtletí, plyn 360 Kč za první měsíc druhého čtvrtletí, elektřina první měsíc čtvrtletí 560 Kč, druhý měsíc čtvrtletí 750 Kč, třetí měsíc čtvrtletí 700 Kč, odvoz odpadu za první měsíc čtvrtletí 100 Kč a doklad o výši příjmů žalobkyně za dobu druhého čtvrtletí roku 2013 (dávky důchodového zabezpečení ve výši 15 891 Kč). Součástí správního spisu byl i přípis ze dne 21.7.2014 předsedkyně Bytového družstva H. 1427 Mgr. I. C. adresovaný správnímu orgánu I. stupně, v němž sděluje, že žalobkyně není ani členem Bytového družstva H. 1427 ani nájemcem bytu a že v současné době probíhá soudní jednání o vystěhování z bytu. Poté, kdy byla žalobkyně vyzvána, aby se vyjádřila k podkladům rozhodnutí, dne 14.8.2014 vydal Úřad práce České republiky, krajská pobočka v Ostravě rozhodnutí sp. zn. 30782-14-OT, č.j. 656389/14/OT, kterým zamítl žádost žalobkyně o dávku státní sociální podpory příspěvek na bydlení s odůvodněním, že podle sdělení JUDr. Martina Skyby ze dne 3.5.2013, zastupujícího na základě plné moci Bytové družstvo

H. 1427, není žalobkyně členem tohoto bytového družstva a nájemcem bytu č. X na ul. H. 1427/60, O.-H. Žalobkyně proto nesplňuje podmínky stanovené § 24 zákona č. 117/1995 Sb. v platném znění. Správní spis obsahoval také odvolání žalobkyně proti tomuto rozhodnutí, o němž žalovaný rozhodl žalobou napadeným rozhodnutím ze dne 23.9.2014. Zároveň správní spis obsahoval usnesení Okresního soudu v Ostravě č.j. 94Nc 11486/2007-4, z něhož krajský soud zjistil, že v exekuční věci oprávněného bytového družstva H. 1427 proti povinné M. K., nar. X byla nařízena podle rozsudku Krajského soudu v Ostravě č.j. 42Co 192/2007-434 ze dne 27.9.2007, ve spojení s rozsudkem Okresního soudu v Ostravě č.j. 62C 144/2000-380 ze dne 11.1.2007 k uspokojení pohledávky oprávněného ve výši 30 510,30 Kč exekuce na majetek povinné.

Krajský soud své rozhodnutí ze dne 13.8.2015 opřel o ust. § 24 odst. 1 zákona č. 117/1995 Sb., o státní sociální podpoře, ust. § 231 odst. 1 obchodního zákoníku (obě ustanovení ve znění účinném ke dni vydání žalobou napadeného rozhodnutí) a ust. § 714, věty první občanského zákoníku (ve znění účinném do 31.12.2013). Neshledal jako důvodnou žalobní námitku, že žalobkyně řádně osvědčila nájemní poměr k bytovému družstvu předložením nájemní smlouvy a příslušných dokladů o nákladech na bydlení. Nicméně shora citovaným usnesením Okresního soudu v Ostravě ze dne 21.12.2007 č.j. 94Nc 1148/6/2007 byla na majetek žalobkyně nařízena exekuce a na základě tohoto usnesení byl vydán exekuční příkaz postižením jiných majetkových práv, a to členských práv a povinností žalobkyně v bytovém družstvu H. 1427. Ze shora uvedeného přípisu předsedkyně Bytového družstva H. 1427 a z dalšího sdělení tohoto družstva, které bylo správnímu orgánu I. stupně předloženo v obdobných správních řízeních žalobkyně ve věci jejich žádostí o dávku státní sociální podpory příspěvek na bydlení, kdy v těchto věcech probíhala rovněž přezkumná soudní řízení, bylo krajskému soudu známo, že bytové družstvo sdělilo, že členství žalobkyně v tomto bytovém družstvu zaniklo, že žalobkyně užívá byt bez právního důvodu a že v té době probíhalo soudní řízení ve věci jejího vystěhování z bytu. Z předchozích případů bylo také soudu známo, že v souvislosti se shora vydaným usnesením Okresního soudu v Ostravě ze dne 21.2.2007 byla na majetek žalobkyně nařízena k uspokojení pohledávky Bytového družstva H. 1427 exekuce a že pověřený soudní exekutor vydal dne 2.6.2008 exekuční příkaz postižením jiných majetkových práv, a to jejich členských práv a povinností v Bytovém družstvu H. 1427. V souladu s ustanovením § 231 odst. 1 obchodního zákoníku žalobkyni tak zaniklo členství v Bytovém družstvu H. 1427 a v souvislosti s tím podle § 714 občanského zákoníku (zákon č. 40/1964 Sb., ve znění účinném do 31.12.2013) zanikl její nájem k předmětnému bytu. Přitom z ust. § 24 odst. 1 zákona o státní sociální podpoře vyplývá základní podmínka nároku na příspěvek na bydlení to, že žadatel o tento příspěvek je vlastníkem nebo nájemcem bytu, který je v tomto bytě hlášen k trvalému pobytu. Protože žalobkyně nebyla ani vlastníkem ani nájemcem předmětného bytu, ať už k datu vydání rozhodnutí správního orgánu I. stupně či k datu vydání žalobou napadeného rozhodnutí, nemohl jí nárok na tento příspěvek vzniknout. Na tomto závěru nemohou nic měnit ani další námitky žalobkyně, že Bytové družstvo H. 1427 přijímá prostředky na bydlení ze soudních úschov, kde žalobkyně každý měsíc hradí předepsané nájemné ve výši

2 510 Kč, přestože pronajímatel tvrdí, že nehradí ničeho. Krajský soud dodal, že na jeho rozhodnutí nemůže nic změnit dříve vydané oznámení Úřadu práce ČR, krajské pobočky v Ostravě ze dne 19.4.2012, kterým tehdy žalobkyni dal na vědomí zvýšení příspěvku na bydlení ani rozhodnutí téhož správního orgánu ze dne 11.6.2015, že žalobkyni byl poskytnut tento příspěvek ve výši 4 463 Kč měsíčně od 18.2.2015 do 30.6.2015, když žalobkyně doložila nájemní smlouvu platnou od 1.12.2014. Příspěvek jí byl přiznán od 18.2.2015, kdy změnila i trvalý pobyt na adresu A. 1861/2, O.-Z.

K podané kasační stížnosti žalobkyně Nejvyšší správní soud rozsudkem ze dne 21.12.2016 č.j. 3Ads 191/2015-66 shora uvedený rozsudek krajského soudu zrušil a věc mu vrátil k dalšímu řízení. V odůvodnění tohoto rozsudku uvedl, že i když krajský soud i žalovaný byli toho názoru, že nájemní vztah žalobkyně k bytu nepochybně zanikl, nezabývali se již dále významem a okolnostmi toho, že byt užívá i po skončení nájmu. Jedná se přitom o skutečnost, která může mít s ohledem na ust. § 24 odst. 2 zákona o státní sociální podpoře rozhodující význam pro vznik nároku na příspěvek na bydlení. Nejvyšší správní soud pro tyto vady řízení rozsudek krajského soudu zrušil, přestože mu bylo z úřední činnosti známo, že Krajský soud v Ostravě ve skutkově obdobných věcech žalobkyně opakovaně deklaroval, že nárok na dávku ji nevznikl ani ve spojení s ust. § 24 odst. 2 zákona o státní sociální podpoře.

Krajský soud především opakuje svůj závěr učiněný v rozsudku ze dne 15.9.2016 a sice, že žalobkyně neplnila ke dni vydání napadeného rozhodnutí podmínku ust. § 24 odst. 1 zákona č. 117/1995 Sb. věty první, neboť nebyla ani vlastníkem ani nájemkyní předmětného bytu. Žalobkyně k datu vydání napadeného rozhodnutí měla sice na adrese O.-H., H. 1427 hlášen trvalý pobyt, avšak nebyla již členem bytového družstva. V souladu s výše uvedeným závěrem Nejvyššího správního soudu, se krajský soud zabýval dodatečně tím, zda k datu napadeného rozhodnutí plnila či neplnila žalobkyně podmínku stanovenou v odst. 2 větě druhé téhož zákonného ustanovení, podle něhož za dobu trvání nájemního vztahu se pro účely nároku na příspěvek na bydlení považuje i doba od zániku členství v bytovém družstvu do uplynutí lhůty k vyklizení bytu. Z dřívějších řízení ve skutkově stejných právních věcech (např. sp. zn. 38/Ad 29/2013 a dalších) je krajskému soudu známo, že žalobkyni byl adresován přípis advokátní kanceláře Jirousek, Skalník, Bernatík & partneři ze dne 13.7.2011, ve kterém se jí zdůvodňuje zánik jejího členství v bytovém družstvu podle § 231 odst. 1 obchodního zákoníku a zánik jejího nájmu bytu č. X 4 nadzemním podlaží domu na adrese H. 1427/60 v O.-H. dle ust. 714 občanského zákoníku. Tímto přípisem byla žalobkyně vyzvána, aby tento byt vyklidila ve lhůtě 15 dnů od doručení výzvy s tím, že jí je zajištěno přístřeší v Hotelovém domu H., H. 54, O.-H. Žalobkyně byla v tomto přípise také upozorňována na to, že pokud byt nevyklidí, má JUDr. Martin Skýba, advokát výše uvedené advokátní kanceláře pokyn od klienta – Bytového družstva H. 1427 domáhat se jejího vyklizení soudní cestou. Ve věci vedené pod sp. zn. 38Ad 29/2013 měl krajský soud připojen spis Okresního soudu v Ostravě sp. zn. 37C 91/2011, z něhož zjistil, že Bytové družstvo H. 1427 bylo nuceno podat na žalobkyni žalobu o vyklizení bytu ze dne 15.8.2011 s tím, že žalobkyně byla k tomuto vyklizení vyzvána dopisem ze dne 13.7.2011, v němž jí bylo

zároveň sděleno, že má zajištěno přístřeší v Hotelovém domě H. Rozsudkem ze dne 17.3.2014 Okresní soud v Ostravě této žalobě vyhověl tak, že žalobkyně je povinna předmětný byt vyklidit do zajištěného přístřeší do 15 dnů od právní moci tohoto rozhodnutí. K odvolání žalobkyně Krajský soud v Ostravě rozsudkem ze dne 26.3.2015 rozsudek okresního soudu potvrdil a mimo jiné v odůvodnění uvedl, že žalobkyně je povinna vyklidit předmětný byt po zajištění přístřeší a že nelze přehlédnout, že v bytě bydlí bez právního důvodu od 29.4.2009, přičemž řízení o vyklizení předmětného bytu bylo zahájeno dne 18.8.2011. Krajský soud poukázal na obstrukční chování žalobkyně a konstatoval, že její vystěhování se zajištěním přístřeší není v rozporu s dobrými mravy ani s přihlédnutím k jejímu tvrzení ohledně špatného zdravotního stavu. Do rozhodnutí odvolací soudu pak žalobkyně podala dovolání, které bylo usnesením Nejvyššího soudu ČR ze dne 10.5.2016 odmítnuto.

Podle názoru krajského soudu byla již samotná výzva právního zástupce Bytového družstva H. 1427 ze dne 13.7.2011 postačující k tomu, aby žalobkyně vyklidila předmětný byt č. X na adrese H. 1427/60, O.-H., když současně už v době této výzvy jí bylo zajištěno bytovým družstvem přístřeší v Hotelovém domě H. Tuto skutečnost ostatně žalobkyně ani nezpochybňovala. Příspěvek na bydlení je dávkou státní sociální podpory, dávkou nárokovou za splnění zákonem stanovených podmínek a je poskytován ze státních prostředků. Zachování nároku na tento příspěvek by dle názoru krajského soudu bylo v příkrém rozporu s jeho účelem, pokud by měl tento nárok trvat až do pravomocného ukončení sporu soudním rozhodnutím ve věci vyklizení bytu. Nelze přehlédnout, že délka soudního řízení je ovlivněna řadou faktorů a v neposlední řadě i přístupem samotných účastníků řízení a jejich obstrukcemi, na což bylo poukázáno i ve shora citovaném rozsudku Krajského soudu v Ostravě. Ke dni vydání žalobou napadeného rozhodnutí nejenže nájem bytu žalobkyně zánikem jejího členství v bytovém družstvu již neexistoval, ale navíc byla povinna se z bytu vystěhovat, neboť jí bylo zajištěno přístřeší. Krajský soud proto opětovně uzavírá, že žaloba není důvodná a závěrem také podotýká, že Nejvyšší správní soud v rozsudku ze dne 26.1.2017 č.j. 7Ads 252/2016-80, jímž byla zamítnuta kasační stížnost žalobkyně proti rozsudku Krajského soudu v Ostravě ze dne 15.9.2016, č.j. 18Ad 43/2015-72, vyslovil závěr, že rozhodným okamžikem pro trvání fikce nájmu ve smyslu § 24 odst. 2 zákona o státní sociální podpoře bylo uplynutí lhůty k vyklizení bytu žalobkyní poté, co jí bytové družstvo nabídlo náhradní přístřeší, a nikoliv až uplynutí lhůty k vyklizení bytu stanovené soudem v řízení o vyklizení bytu. Opačný výklad by mohl vést k nepřiměřenému prodlužování nároku na vyplácení příspěvku na bydlení.

Vzhledem k výše uvedenému krajský soud v souladu s ust. § 78 odst. 7 s.ř.s. žalobu opětovně zamítl jako nedůvodnou. Nevyhověl důkaznímu návrhu žalobkyně, aby v této věci byl vyžádán spis Okresního soudu v Ostravě sp. zn. 37C 91/2011 respektive spis, který byl veden u Nejvyššího soudu ČR pod sp. zn. 29Cdo 5250/2015 a sp. zn. 26Cdo 5105/2015, neboť z těchto spisů by nemohly být zjištěny jiné rozhodné skutečnosti, než shora uvedené.

Žádnému z účastníků nebylo přiznáno právo na náhradu nákladů řízení, neboť žalobkyně v řízení úspěšná nebyla a žalovaný toto právo ze zákona nemá (ust. § 60 odst. 1, 2 s.ř.s.).

P o u č e n í : Proti tomuto rozhodnutí lze podat kasační stížnost k Nejvyššímu správnímu soudu v Brně ve lhůtě dvou týdnů ode dne doručení jeho písemného vyhotovení, a to písemně, ve dvojím vyhotovení. Podmínkou řízení o kasační stížnosti je povinné zastoupení stěžovatele advokátem, pokud stěžovatel sám nemá vysokoškolské právnické vzdělání.

V Ostravě dne 16. března 2017

JUDr. Petr Indráček
samosoudce